

Felejthetetlen élményben volt részünk, amikor Kalondánál átléptük a határt. A határőrök készséggel és kedvesen meséltek nekünk munkájukról, s arról, hogy milyen változást hozott az Európai Unióba történt belépésünk. Így egy kicsit a mai kor „végeinek”, vagyis hazánk határainak védelmébe is bepillantást nyerhettünk. Kedvességüket és segítőkészségüket példázza, hogy a napi szolgálatukat letudva éjjel két órakor megjelentek rárósi táborunkban, ahová utánunk hozták annak a kislánynak a pénztárcáját és diákigazolványát, aki a nagy határátkelésben ezeket elhagyta.

A Szlovákiában tett egynapos kirándulás során felkerestük Zólyom várát, ahol Balassi Bálint született, jártunk Füleken, mely a legészakibb végvárunk volt, Haličon megtudtuk, hogy itt készült a katonák ruhájához szükséges posztó, Végles váráról pedig mi találtuk ki azt a legendát, hogy biztosan azért kapta ezt a nevet, mert ezen a helyen lesték az ellenséget a végvári katonák. Kedves idegenvezetőt kaptunk – szalkszentmártoni kollégánknak segítségével – a nagykürtösi Bodzsár Gyula személyében, aki újságíróként kiváló ismerője e régióknak.

A nap során immár határon túli bélyegzőkkel is gazdagodott Bocskai-túrafüzetünk. A tábor ideje alatt 11 olyan helyszínen jártunk, mely valamilyen módon kötődik Bocskai életéhez, tevékenységéhez.

Felejthetetlen napot töltöttünk a Karancsságban is, amikor gyalogos túrával hódítottunk meg Salgó várát, mely a Balassi családé volt. Ilyen fantasztikus panoráma mellett nem hiszem, hogy sok gyermek tízórazott volna, mint mi a Petőfi-empléktáblát őrző várfal tövében.

Innen utunk Somoskőre vitt, ahol a vár épp a magyar-szlovák határon áll. Az egymás melletti békességben való élést mi sem mutatja jobban, hogy minden további procedura nélkül léphettünk szlovák területre, ahol megcsodálhattuk a híres bazaltömlést.

Sok élményt és ismeretet hozott Hollókő várában tett látogatásunk is. A fegyver- és címerkiállítás megtekintése mellett megízlelhattuk a helyben sült hazi rétest és a kecskesajtot. S mivel vasárnap voltunk itt, gyönyörködhetünk a népviseletükben is. Egyik helyen a hollókői asszonyok énekeltek, a másikon a különböző népi kismesterségek képviselőinek munkáit csodálhattuk meg.

Időutazás volt – hiszen más történelmi korbba vitt –, mikor Romhányban megpihentünk annak a fának az árnyékában, melyet a helyiek Rákóczi-fának mondanak. Mindannyian elfértünk a hatalmas törökmogyoró oltalmazó lombja alatt.

Történelmi hagyományőrző táborunk utolsó napja is kalandosan alakult, mivel kompon keltünk át a Dunán, hogy elérjük Esztergomot.

Balassi Bálint hősi halálának helyszínén csalódottan tapasztaltuk, hogy a várban lévő kiállítás jelentős része nem látogatható, mert épp felújítási munkák folynak, s a Balassi-emplék ellenére a Balassi-kiállítás is csak időszakos volt.

Szerencsére jól sikerült a városismereti portya. A hideg, szeles időben strandra ugyan nem tudtunk menni, de a táborzárás után bizony olyan nagy volt a zokogás, hogy az akár fürdőzésnek is tekinthető. A különböző településekről érkezett gyerekek szomorúan búcsúztak egymástól.

A felnőttek pedig szervezni kezdték a tábori találkozót, melyre szeptemberben kerül sor a Pest Megyei Gyermek és Ifjúsági Alapítvány börsönnyelgeti táborhelyén.

Szeptemberi krónika

Szeptember 3-án rendezett lovagi tornánkon úttörőcsapatunk új tagjai mutathatták meg ügyességüket. Zrínyi Ilona legsportosabb udvarhölgye Landi Tünde, Zrínyi Ilona hős vitéze pedig Wladyczanski Péter lett.

Jutalmukat szeptember 10-én adtuk át, amikor az úttörőavatáson kisdobosaink, úttörőink és ifivezetőink tettek fogadalmat. Ekkor vehették át oklevelüket a Rákóczi-túrát teljesítő tagjaink: Dudás Klaudia, Fülöp Tamás, Szanyó Eszter, Móra Martina, Ispán Lajos, Gulácsik Hedvig, Pető Dániel, Szilágyi Szilvia, Mandurics Tamás, Mayer József, Rácz Zoltán, Mandurics Kitti, Lakner Anikó, Orosz István és Falcsik Balázs. Közös játékkal zártuk ezt a napot.

Szeptembert 11–12-én Pusztamaróton került sor úttörőcsapatunk ifivezetőinek találkozója, melyen a mai aktív ifik mellett csapatunk régi ifivezetői is részt vettek. A közös élmények felidézése, a régi fényképek nézegetése, a túrázás és bográcskozás mellett szót váltottunk aktuális feladatainkról is. A jó hangulatú hétvége megismétlésére készülünk októberben. Harmincon felülieket is szívesen látnunk!

Szeptember 17-én a kerékpárosokat vártuk közlekedésbiztonsági versenyünkre. Sok gyermek jár falunkban kerékpárral, s szeretnénk, ha minél többet tudnának a biztonságos közlekedésről elméletben és gyakorlatban egyaránt. Az ügyességi pálya megtervezője és megépítője Nagy Attila volt, akinek munkáját Maczelka Sándor segítette. A fiúk régi diákjaink.

Az indulók a kerékpáros közlekedés szabályait számon kérő feladatlapot töltötték ki váltakozó sikerrel. Ezt követte az ügyességi pályán való verseny. Az összesítés utáni holtversenyeket egy újabb tesztlap kitöltésével oldottuk fel. A lányoknál az I. helyet Landi Tünde érte el, a fiúknál Juhász Arnold végzett az élen. A teljesítményekből jól látszott, hogy az ügyességnek nincsenek híján a gyerekek, de az elméleti ismereteik bizony eléggé hiányosak. Ezen szeretnénk oly módon segíteni, hogy megkértük Knyaskó Lilit, Érd Város Rendőrkapitányságának dolgozóját, hogy jöjjön el hozzánk, s tartson előadást a gyerekeknek a közúti közlekedés szabályaiból. Erre október hónapban kerül majd sor. Hiszen nem elég, ha csak a felnőttek vigyáznak a gyerekekre, nekik maguknak is tisztában kell lenniük azal, hogyan viselkedjenek az utakon, mikor mit tegyenek.

Szeptember 22-én írom e sorokat, s ma délelőtt többen is megkerestek a gyerekek közül, hogy ők bizony már becsomagolták a holmijukat, s alig várják a hétvégét, amikor 2 napos tábori találkozóra indulunk a Börzsönybe.

Felnőtt fejjel biztosan tudom, hogy a gyerekeknek kell egy jó csapat, ahol közösségi élményekhez jutnak, s észrevétlenül formálódik, csiszolódik személyiségük. Úttörőcsapatunk ezt az élményt nyújtja tagjainak, s ezt kínálja közhasznú tevékenysége által a többi gyermeknek is.

Szöveg: Várhelyi Mária
Fotó: Várhelyi Miklós